

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

30 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență :

Președinte

Constantin Gurschi,

Judecători

Iurie Diaconu, Ion Arhiliuc,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare împotriva sentinței Judecătoriei Leova din 21 mai 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 14 mai 2013, declarate de Buga Natalia și inculpatul

***Buga Ion Petru**, născut la
16 aprilie 1984, originar și locuitor al or. Leova, str.
Mihai Eminescu 105, cetățean al R. Moldova,
condamnat anterior:*

*1) la 29 mai 2009 prin sentința
Judecătoriei Leova în baza art. 152 alin. (1), 90 Cod
penal la 2 ani închisoare, cu suspendarea
condiționată a executării pedepsei pe un termen de
probă de 2 ani;*

<i>în instanța de fond:</i>	<i>02 decembrie 2010– 21 mai 2012,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>31 iulie 2012 – 14 mai 2013,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>20 august – 30 octombrie 2013;</i>

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Leova din 21 mai 2012, Buga Ion a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare și în baza art. 179 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul total al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă de închisoare de 3 ani.

În conformitate cu art. 85 alin. (1) Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei aplicate potrivit sentinței Judecătoriei Leova din 29 mai 2009, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 3 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, din momentul reținerii.

De la inculpat s-a încasat prejudiciul moral în beneficiul părții vătămate Cujbă Mihail în mărime de 4000 lei și părții vătămate Linu Ion în sumă de 1500 lei.

Acțiunea civilă în partea privind dauna materială a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Prin aceeași sentință a fost liberat de răspundere penală Buga Vitalie, fiind aplicată față de el măsura de constrângere cu caracter medical - internarea în spitalul de psihiatrie cu supraveghere obișnuită.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la 28 septembrie 2010, ora 23:30, Buga Ion împreună cu Buga Vitalie și minorul Vicol Nicolae, în privința căruia urmărirea penală a fost încetată, fiind în stare de ebrietate, aflându-se în s. Cupcui, raionul Leova, au încălcat grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, fără nici un motiv vădit, s-au exprimat în adresa lui Cujbă Mihail cu cuvinte necenzurate și i-au aplicat lovituri peste diferite părți ale corpului cauzându-i plagă contuză și echimoze a țesuturilor moi a capului, cu suprafața de acțiune traumatică limitată, care condiționează după sine dereglarea sănătății de scurtă durată, adică vătămare corporală de grad ușoară.

Tot ei, la 28 septembrie 2010, ora 23:45, fiind în stare de ebrietate, împreună cu minorul Vicol Nicolae, în privința căruia urmărirea penală a fost încetată, aflându-se în s. Cupcui, raionul Leova, avînd scopul pătrunderii ilegale în domiciliul lui Linu Ion, fără consimțămîntul proprietarului au pătruns ilegal în gospodăria lui.

Instanța de fond a indicat că circumstanțele de fapt ale infracțiunii și vina inculpatului s-a confirmat prin declarațiile părților vătămate, martorilor și prin documentele din dosar și a încadrat acțiunile ultimului în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei de două sau mai multe persoane și în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, ca pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțămîntul acesteia.

La stabilirea pedepsei instanța a ținut cont de faptul că inculpatul a comis o infracțiune ușoară și una mai puțin gravă, că nu este la prima abatere, fiind condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și a săvîrșit în termenul de probă noi infracțiuni intenționate, că este încadrat în câmpul muncii, că întreține doi copii minori.

3. Avocatul Constantin Ciachir a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a indicat că faptei săvîrșite i-a fost dată o încadrare juridică greșită, că instanța a favorizat nejustificat părțile vătămate, iar concluziile despre vinovăția inculpatului de săvîrșirea infracțiunilor imputate sunt întemeiate pe presupuneri.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 14 mai 2013, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a remarcat că instanța de fond corect a stabilit și a apreciat circumstanțele cauzei și just a ajuns la concluzia de condamnare a inculpatului în baza art. art. 287 alin. (2) lit. b), 179 alin. (1) Cod penal.

Argumentele apelantului că inculpatul nu a săvîrșit infracțiunile incriminate au fost minuțios verificate de instanța de fond și întemeiate respinse ca nefondate, ele fiind dezmințite prin cumulul de probe puse la baza sentinței.

La demersul părții apărării în ședința instanței de apel au fost audiate părțile vătămate Cujbă Mihail și Linu Ion, iar motive de a pune la îndoială declarațiile acestora nu au fost stabilite, deoarece declarațiile poartă un caracter permanent, consecutiv și obiectiv, coroborează între ele și cu întreg materialul probator administrat în cauza respectivă.

Nerecunoașterea vinovăției în comiterea infracțiunilor încriminate de către inculpat nu echivalează cu achitarea, de vreme ce circumstanțele stabilite și probele analizate în sentință și examinate în instanța de apel au dovedit cu certitudine participarea inculpatului la faptele încriminate.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de scopul și criteriile de individualizare a pedepsei penale, prevăzute la art. 61, 75, 85 Cod penal.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Recurentul a specificat că nu a săvârșit infracțiunile incriminate, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a favorizat neîntemeiat declarațiile părții vătămate, că probele sunt falsificate, iar instanța de apel le-a apreciat incorect.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

5.1. A declarat recurs ordinar și Buga Natalia, soția inculpatului, solicitând casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie aplicată inculpatului o pedeapsă mai blândă.

Recurenta a menționat că inculpatul nu a comis nici o infracțiune și a fost condamnat neîntemeiat.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a fi corectate erorile de drept comise de această instanță, însă doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2), 429 alin. (1), 430 alin. (5), 434 Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să fie motivată, să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Instanța de recurs, se pronunță în limitele motivelor invocate în recurs.

Sub acest aspect se reține că, în recursul ordinar al inculpatului este invocat în drept doar un singur temei din art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul inculpatului (pct. 5 din decizie).

Totodată, ignorându-se prevederile legale enunțate, recurentul nu a indicat asupra căror motive concrete, menționate în apel, nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, care ar fi erorile concrete de drept la capitolul dat, omițându-se totalmente și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în sensul specificat.

Mai mult, conform argumentelor invocate și reproduse în pct. **5.** din prezenta decizie, recursul este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de judecată au apreciat circumstanțele cauzei.

În acest sens este de menționat că, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele

administrate de instanța de fond, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune condamnatul, este o competență legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură.

Pe lângă aceasta, conform art. 401 alin. (1), 421, 429 alin. (1) Cod de procedură penală, pot declara recurs ordinar doar procurorul, inculpatul, partea vătămată, partea civilă și partea civilmente responsabilă, martorul, expertul, interpretul, traducătorul și apărătorul, orice persoană ale cărei interese legitime au fost prejudiciate printr-o măsură sau printr-un act al instanței.

Se reține însă, că recurenta Buga Natalia nu întrunește nici o calitate din cele nominalizate, adică ea nu este persoana abilitată cu dreptul de a declara recurs ordinar.

Circumstanțele nominalizate atestă că ambele recursuri nu întrunesc condițiile legale de conținut prevăzute în articolele specificate, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul ordinar cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele legale de conținut.

Prin urmare, odată ce recursurile de pe rol nu îndeplinesc cerințele legale de conținut, ele urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1) alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare împotriva sentinței Judecătoriei Leova din 21 mai 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 14 mai 2013, declarate de inculpatul Buga Ion Petru și de Buga Natalia, deoarece nu îndeplinesc cerințele legale de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 20 noiembrie 2013.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Arhiliuc